

4. Pravo Unije je treba razlagati tako, da državam članicam ne daje možnosti, da določijo domnevo prenosa pravice do pravičnega nadomestila, ki pripada glavnemu režiserju kinematografskega dela, na producenta zadevnega dela, ne glede na to, ali je ta domneva neizpodbojna ali je od nje mogoče odstopiti.

(¹) UL C 246, 11.9.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) 2. novembra 2011 – Bernhard Rintisch proti Klausu Ederju

(Zadeva C-553/11)

(2012/C 80/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bernhard Rintisch

Tožena stranka: Klaus Eder

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 10(1) in (2)(a) Direktive 89/104/EGS (¹) razlagati tako, da ta na splošno nasprotuje nacionalnemu predpisu, po katerem se za uporabo znamke (znamka 1) šteje tudi, če se znamka (znamka 1) uporablja v obliki, ki se glede na obliko, v kateri je bila registrirana, razlikuje v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamke (znamka 1), in če je znamka hkrati registrirana v obliki, v kateri se uporablja (znamka 2)?

2. V primeru nikalnega odgovora na vprašanje 1:

Ali je zgoraj pod 1 opisani nacionalni predpis skladen z Direktivo 89/104/EGS, če se nacionalni predpis razlaga tako ozko, da se ne uporablja za znamko (znamka 1), ki je registrirana samo zato, da bi se z njo zavarovalo ali razširilo področje varstva druge registrirane znamke (znamka 2), ki je registrirana v obliki, v kateri se uporablja?

3. V primeru pritrdilnega odgovora na prvo vprašanje a li nikalnega odgovora na drugo vprašanje:

(a) Ali ne gre za uporabo registrirane znamke (znamka 1) v smislu člena 10(1) in (2)(a) Direktive 89/104/EGS,

(aa) če uporablja imetnik znamke obliko znaka, ki se od registrirane znamke (znamka 1) in druge znamke (znamka 2) imetnika znamke razlikuje samo v elementih, ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamk (znamka 1 in znamka 2);

(bb) če uporablja imetnik znamke dve obliki znakov, od katerih nobeden ne ustreza registrirani znamki (znamka 1), od katerih pa se ena uporablja oblika znaka (oblika 1) ujemoma z registrirano znamko (znamka 2) imetnika znamke, in se druga oblika znaka (oblika 2), ki jo uporablja imetnik znamke, razlikuje glede na elemente registriranih znamk (znamka 1 in znamka 2), ki ne spreminjajo razlikovalnega značaja znamk, in če je ta oblika znaka (oblika 2) bolj podobna drugi znamki (znamka 2) imetnika znamke?

(b) Ali lahko sodišče države članice uporabi nacionalno določbo (tukaj člen 26(3), drugi stavek, MarkenG), ki je v nasprotju z določbo Direktive (tukaj členom 10(1) in 2(a) Direktive 89/104/EGS), v primerih, kadar je dejansko stanje nastalo že pred izdajo sodbe Sodišča Evropske Unije, iz katere prvič izhajajo elementi, ki kažejo na nezdržljivost ureditve države članice z določbo Direktive (v obravnavanem primeru sodba z dne 13. septembra 2007 v zadevi II Ponte Finanziaria proti UUNT (BAINBRIDGE), C 234/06 P, ZOdl., str. I 7333), če nacionalno sodišče daje prednost zaupanju udeleženca v sodnem postopku v pravno veljavnost njegovega ustavnopravno varovanega položaja pred interesom po prenosu določbe direktive?

(¹) Prva Direktiva Sveta z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (89/104/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 92)

Pritožba, ki jo je Francoska republika vložila 28. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji razširjeni senat) z dne 9. septembra 2011 v zadevi T-257/07, Francija proti Komisiji

(Zadeva C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Francoska republika (zastopniki: E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez in R. Loosli-Surrans, zastopniki)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska

katere se je sklicevala Komisija za upravičitev sprejetja izpodbijanih ukrepov iz Uredbe št. 746/2008, pomenila nove elemente z vidika predhodnih preventivnih ukrepov.

Predlogi

- Za nično naj se razglasi sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. septembra 2011 v zadevi T-257/07, Francija proti Komisiji;
- o zadevi naj se dokončno odloči z razglasitvijo ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 746/2008 z dne 17. junija 2008 o spremembi Priloge VII k Uredbi (ES) št. 999/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi predpisov za preprečevanje, nadzor in izkoreninjenje nekaterih transmisivnih spongiformnih encefalopatij⁽¹⁾ ali pa naj se zadevo v ponovno odločanje pošlje Splošnemu sodišču;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v podporo svoji pritožbi navaja štiri pritožbene razloge.

S prvim pritožbenim razlogom pritožnica zatrjuje, da je Splošno sodišče kršilo obveznost obrazložitve, ker ni pravno zadostno odgovorilo, prvič, na očitke pritožnice glede tega, da Komisija ni upoštevala razpoložljive znanstvene podatke, in sicer s tem, ko je Splošno sodišče nepravilno ugotovilo, da naj bi se s temi očitki Komisiji očitalo, da s temi podatki ni bi bila seznanjena, in drugič, na očitke francoske vlade glede kršitve člena 24a Uredbe št. 999/2001, in sicer s tem, ko je Splošno sodišče ugotovilo, da se ti očitki nanašajo na to, da je treba preveriti, ali so izpodbijani ukrepi bili ustrezni za zagotovitev visoke ravni varovanja zdravja ljudi.

Z drugim pritožbenim razlogom, ki ima tri dele, francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ki so mu bila podana. Tako pritožnica najprej trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo mnenji Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) z dne 8. marca 2007 in 24. januarja 2008, in sicer ker je menilo, da je Komisija iz njih lahko – ne da bi storila očitno napako pri presoji – izpeljala, da je tveganje prenosljivosti TSE, razen BSE, na ljudi izjemno majhno (prvi del). Z drugim delom pritožnica dalje trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo mnenji Evropske agencije za varnost hrane (EFSA) z dne 17. maja in 26. septembra 2005, in sicer ker je presodilo, da je Komisija iz njih lahko – ne da bi storila očitno napako pri presoji – menila, da je ocena zanesljivosti hitrih testov iz teh mnenj veljavna za uporabo teh testov v okviru nadzora dajanja mesa ovac ali koz na voljo za prehrano ljudi. S tretjim delom francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva, ki so mu bila podana, in sicer ker je presodilo, da je celota znanstvenih elementov, na

S tretjim pritožbenim razlogom francoska vlada zatrjuje, da je Splošno sodišče podalo nepravilno pravno kvalifikacijo dejstev, in sicer ker je znanstvene elemente, na katere se je sklicevala Komisija, kvalificiralo kot nove elemente, ki spremenijo dojemanje tveganja ali pokažejo, da se to tveganje lahko omeji z ukrepi, ki so manj omejujoči kot obstoječi.

S četrtem pritožbenim razlogom, ki ima tri dele, pritožnica trdi, da je Splošno sodišče pri uporabi previdnostnega načela napačno uporabilo pravo. V tem okviru pritožnica najprej trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je presodilo, da Komisija ni kršila določb člena 24a Uredbe št. 999/2001, saj naj bi po mnenju Splošnega sodišča spoštovala obveznost iz člena 152(1) ES po zagotovitvi visoke ravni varovanja zdravja ljudi. Z drugim delom tega pritožbenega razloga francoska vlada dalje trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je presodilo, da bi znanstveni elementi, na katere se je sklicevala Komisija za upravičitev sprejetja izpodbijanih ukrepov iz Uredbe št. 746/2008, nujno povzročili dvig ravni tveganja, ki velja za sprejemljivo. Podredno francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko ni preverilo, ali je Komisija – za določitev ravni tveganja, ki velja za sprejemljivo – upoštevala resnost in nepovratnost škodljivih učinkov TSE na zdravje ljudi. S tretjim delom francoska vlada trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko ni upoštevalo dejstva, da Uredba št. 746/2008 ne nadomešča predhodnih preventivnih ukrepov, ampak jih dopolnjuje z alternativnimi blažjimi ukrepi.

⁽¹⁾ UL L 202, str. 11.

Pritožba, ki jo je Centrotherm Systemtechnik GmbH vložila 29. novembra 2011 zoper sodbo Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 15. septembra 2011 v zadevi T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-609/11 P)

(2012/C 80/08)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnica: Centrotherm Systemtechnik GmbH (zastopnika: A. Schulz in C. Onken, odvetnika)